

Ohjeet oikeushenkilötunnuksen (LEI) käytöstä

Ohjeet oikeushenkilötunnuksen (LEI) käytöstä

Johdanto

- 1.1. Nämä oikeushenkilötunnusta (LEI) koskevat EIOPAn ohjeet on tarkoitettu kansallisille viranomaisille, jotka vastaavat vakuutustoiminnan ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten (ammattieläkelaitosten) valvonnasta. Tällaisista viranomaisista käytetään jäljempänä ilmaisua "toimivaltaiset kansalliset viranomaiset".
- 1.2. Ohjeiden tarkoituksena on helpottaa LEI-tunnusten käyttöä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten valvontavastuulle kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja -konsernien sekä ammattieläkelaitosten (jäljempänä "kaikki niiden valvontavastuulle kuuluvat laitokset") yksilöllisenä tunnistekoodina.
- 1.3. Ohjeilla pyritään luomaan yhtenäiset, tehokkaat ja vaikuttavat valvontakäytännöt yhdenmukaistamalla oikeushenkilöiden tunnistamista. Tarkoituksena on varmistaa tietojen laatu, luotettavuus ja vertailukelpoisuus.
- 1.4. Ohjeillaan EIOPA tukee finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) ehdottaman ja G20-maiden kannatuksen saaneen oikeushenkilötunnuksen järjestelmän käyttöönottoa. Järjestelmän tavoitteena on luoda rahoitusmarkkinatransaktioiden osapuolten maailmanlaajuinen yksilöllinen tunnistamiskäytäntö.
- 1.5. Yksilöllisinä tunnistekoodeina käytettävien LEI-tunnusten käyttöohjeet on laadittu seuraavista syistä:
 - Eri toimialojen erilaisissa raportointitehtävissä käytettävä sama tunnistekoodi parantaa merkittävästi tietojen laatua ja auttaa EIOPAA toteuttamaan tehokkaasti EIOPA-asetuksessa määriteltyä toimeksiantoaan.
 - LEI-tunnuksen käyttö parantaa tietojenkäsittelyn automaatiota ja vähentää raportointitaakkaa, koska se parantaa tietojen laatua ja supistaa kaikkien osapuolten kustannuksia.
 - EU:n viranomaiset ja finanssialan toimijat ovat laajalti yksimielisiä siitä, että maailmanlaajuiseen LEI-järjestelmään on siirryttävä mahdollisimman nopeasti. Se on arvokas väline, joka tukee ja helpottaa monia rahoitusvakauden tavoitteita, esimerkiksi valvonnan lähentymistä ja laadukkuutta sekä tietojen luotettavuutta ja vertailukelpoisuutta.
 - LEI-järjestelmän toteuttamisen jälkiseuraukset olisivat paljon vähäisemmät kuin hyödyt, joita saataisiin aikaan yhdenmukaistamalla tunnistekoodit erilaisilla Euroopan talousunioniin kuuluvilla ja kansainvälisillä

lainkäyttöalueilla sekä finanssilaitosten ja Euroopan eri valvontaviranomaisten [EIOPAn, Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen (ESMA)] välillä.

- Vakuutus- ja eläkealalla ei ole tällä hetkellä tarjolla vaihtoehtoisia tunnuksia. Uuden EIOPA-koodin käyttöönottoa on harkittu, mutta tämä ratkaisu lisäisi todennäköisesti toimivaltaisten kansallisten viranomaisten ja EIOPAn kustannuksia ja niiden toimintaan liittyviä riskejä, eikä sillä myöskään vastattaisi tarpeeseen yhtenäistää koodit muiden alojen (kuten pankki- ja investointialan) kanssa.

1.6. Näissä ohjeissa käytetään seuraavia määritelmiä ja lyhenteitä:

- Legal Entity Identifier (LEI) eli oikeushenkilötunnus on tunnistetiedot sisältävä 20-merkkinen aakkosnumeerinen koodi, joka mahdollistaa maailmanlaajuisille finanssimarkkinoille osallistuvien yritysten selkeän ja yksilöllisen tunnistamisen.
- GLEIF (Global Legal Entity Identifier Foundation) eli maailmanlaajuisten oikeushenkilötunnusten järjestelmästä vastaava säätiö johtaa operatiivista keskusyksikköä ja operatiivisia paikallisyksiköitä. GLEIF perustetaan Sveitsiin, ja se toimii Sveitsin lain mukaisena voittoa tavoittelemattomana säätiönä. Sen tavoitteena on toteuttaa ROC:n valvonnassa maailmanlaajuinen integroitu LEI-järjestelmä G20-maiden valtion- tai hallitusten päämiesten (Meksikon Los Cabosissa kesäkuussa 2012) hyväksymien ylitason periaatteiden (High Level Principles) ja FSB:n suositusten mukaisesti.
- GLEIS (Global Legal Entity Identifier System) eli maailmanlaajuisten oikeushenkilötunnusten järjestelmä on integroitu yhteisötunnistejärjestelmä, jossa tunnisteita myöntävät operatiiviset paikallisyksiköt ja joka on GLEIF-säätiön valvonnassa.¹
- COU (Central Operating Unit) eli operatiivinen keskusyksikkö on GLEIF-säätiön perustama instituutio, joka vastaa GLEIS-järjestelmän operatiivisesta toiminnasta ja järjestelmän sisältämistä tiedoista.
- LOU (Local Operating Unit) eli operatiivinen paikallisyksikkö on ROC:n hyväksymä elin, joka vastaa yhteisöjen rekisteröimisestä LEI-järjestelmään, myöntää LEI-koodeja ja huolehtii niiden ylläpidosta.
- ROC (Regulatory Oversight Committee) – koko järjestelmän valvonnasta vastaava elin, joka koostuu finanssialan sääntelyviranomaisista.

¹ Lisätietoja on 8.6.2012 päivätyssä rahoitusmarkkinoiden vakauden valvontaryhmän raportissa *A Global Legal Entity Identifier for Financial Markets* [http://www.leiroc.org/publications/gls/roc_20120608.pdf].

- 1.7. Maailmanlaajuisten oikeushenkilötunnusten järjestelmä (GLEIS) ei ole vielä kaikilta osin toiminnassa, mutta jotkin kansallisten viranomaisten rahoittamat yhteisöt ovat jo alkaneet myöntää LEI-tunnusten kaltaisia ennakkotunnuksia (pre-LEI) paikallisten raportointivaatimusten täyttämiseksi. Pre-LEI-koodit muutetaan LEI-koodeiksi, kun järjestelmä on kaikilta osin käytössä. Näitä ohjeita sovelletaan siis myös Pre-LEI-vaiheeseen².
- 1.8. Jos näissä ohjeissa esiintyy termejä, joita ei määritellä, niillä tarkoitetaan samaa kuin johdanto-osassa mainituissa säädöksissä.
- 1.9. Näitä ohjeita sovelletaan 31. joulukuuta 2014 alkaen.

Ohje 1 – LEI-koodin hakeminen

- 1.10. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kehotettava kaikkia valvontavastuulleen kuuluvia laitoksia hankkimaan operatiivisen paikallisyksikön myöntämän koodin (LEI-koodin).
- 1.11. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on kehotettava jokaista Solvenssi II -tietoja ilmoittavaa laitosta hankkimaan LEI-koodin kaikille sellaisille ryhmään kuuluville yrityksille, jotka määrittävät vakuutus- ja jälleenvakuustoittoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY (Solvenssi II -direktiivin)³ 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja joista tiedot on ilmoitettava niitä koskevien raportointivelvoitteiden nojalla.

Ohje 2 – LEI-koodia koskevan hakemuksen tarkastaminen

- 1.12. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on tarkastettava, että niiden valvontavastuulle kuuluvat laitokset ovat tehneet LEI-koodia koskevan hakemuksen seuraaviin määräaikoihin mennessä:
- a) Solvency II -direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laitokset: viimeistään 30. kesäkuuta 2015.
- b) Kaikki muut laitokset (myös ammattieläkelaitokset): viimeistään 30. kesäkuuta 2016.

Ohje 3 – Ohjeistus LEI-koodin käytöstä

² GLEIS-järjestelmä on vielä perustamisvaiheessa, mutta eräät sääntelyviranomaiset ovat jo alkaneet vaatia markkinatoimijoilta LEI-tunnuksia. Niitä myöntävät niin sanotut esioperatiiviset paikallisyksiköt (pre-LOU). Tällaiset pre-LEI-koodit ovat samanmuotoisia kuin LEI-koodit, ja niitä voidaan käyttää perustunnuksina, kunnes virallinen GLEIS-järjestelmä on täysin toiminnassa.

³ EUVL L 335, 17.12.2009.

1.13. Toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on annettava ohjeistusta siitä, miten ohjeessa 2 mainitut laitokset käyttävät LEI-koodeja johdonmukaisesti raportointivelvoitteitaan täyttäessään.

Ohje 4 – LEI-koodin varmistaminen ilmoitettaessa tietoja EIOPALLE

1.14. Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että näiden ohjeiden mukaisesti hankitut LEI-koodit sisältyvät tietoihin, joita viranomaiset toimittavat EIOPALLE kaikista niiden valvontavastuulle kuuluvista laitoksista.

Ohjeiden noudattaminen ja raportointisäännöt

1.15. Tässä asiakirjassa on EIOPA-asetuksen 16 artiklan nojalla annettuja ohjeita.

1.16. EIOPA-asetuksen 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita ja suosituksia.

1.17. Toimivaltaisten viranomaisten, jotka noudattavat tai aikovat noudattaa näitä ohjeita, on sisällytettävä ne sääntely- tai valvontajärjestelmäänsä tarkoituksenmukaisella tavalla.

1.18. Toimivaltaisten viranomaisten on vahvistettava EIOPALLE kahden kuukauden kuluessa näiden ohjeiden käänösversioiden julkaisemisesta, noudattavatko tai aikovatko ne noudattaa ohjeita, sekä syyt ohjeiden noudattamatta jättämiseen.

1.19. Ellei vastausta saada määräaikaan mennessä, toimivaltaisten viranomaisten katsotaan jättäneen ohjeet noudattamatta, mistä tehdään ilmoitus.

Tarkistusta koskeva loppusäännös

1.20. EIOPA tekee näihin ohjeisiin tarkistuksia.